

Oneindig? Hoeveel is dat?

Non impeditus ab ulla scientia

K. P. Hart

Faculteit EWI
TU Delft

Leiden, 21 oktober 2009: 20:45–21:30

De allereerste editie (1864):

- eindig: bn. en bijw. een einde hebbende.
- oneindig: bn. en bijw. zonder einde;
(fig.) buitengemeen groot;
— groot, door geene maat te bepalen;
— klein, nul.

De laatste editie (online):

eindig

- 1 een einde hebbend
antoniem: eeuwig, oneindig
(wiskunde) eindige getallen, reeksen
- 2 waaraan grenzen gesteld zijn; synoniem: beperkt
het eindig verstand
eindige brandstoffen
niet-herwinbare, fossiele brandstoffen
antoniem: duurzame brandstoffen

De laatste editie (online):

oneindig

- 1 (mbt. uitgestrektheid of tot veelvuldigheid) geen einde hebbende
synoniem: eindeloos
antoniem: eindig
- 2 het oneindige: de onbegrensde ruimte (van het heelal); ook zonder gedachte aan ruimte
de wiskunde is wel gedefinieerd als de wetenschap van het oneindige, die dit met eindige middelen tracht te beheersen
- 3 de Oneindige
synoniem: God

De laatste editie (online):

oneindig

- 1 (wiskunde, natuurkunde) grensbegrip, nl. de limiet waartoe een bepaalde grootte nadert als een andere onbeperkt aangroeit
- 2 een oneindige reeks reeks waaraan men onbeperkt verdere termen kan toevoegen
- 3 (wiskunde) oneindig groot gezegd van een veranderlijk getal dat, steeds aangroeiende ten laatste elk denkbaar getal te boven gaat (teken: ∞)
- 4 (wiskunde) oneindig klein gezegd van een veranderlijk getal dat meer en meer tot de limiet nul nadert

Hoeveel natuurlijke getallen zijn er?

De natuurlijke getallen zijn de getallen die we gebruiken om te tellen:

$1, 2, 3, 4, 5, 6, \dots$

Zo te zien: meer dan één, meer dan twee, meer dan drie, ...

Meer dan eindig veel dus, oneindig veel, maar *hoeveel* is dat?

De vraag is niet goed gesteld

De vraag “Hoeveel?” is eigenlijk geen goede vraag.

Een verzameling heeft geen intrinsiek ‘aantal elementen’.

Wat wij het aantal elementen van

$$\{a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z\}$$

noemen, 26, is slechts een label dat wij op de verzameling geplakt hebben. En dat is nog een vrij recent label.

Ouder label: XXVI. Ook wel: tewahsen-yayak (Mohawk), kaksikymmentä-kuusi (Fins)

Wat kunnen we doen?

We kunnen vergelijken.

Denk aan lengten: als je wilt weten wie/wat het langst is dan zet/leg je de dingen naast elkaar.

welke is langer?

kijk en vergelijk

En als we de objecten niet kunnen verplaatsen?

Gebruik een stokje en pas de lengten af.

Met verzamelingen kan zoiets ook

a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z
 $\alpha \beta \gamma \delta \epsilon \zeta \eta \theta \iota \kappa \lambda \mu \nu \xi \omicron \pi \rho \sigma \tau \upsilon \varphi \chi \psi \omega$

Kijk en vergelijk.

Op deze manier kunnen we betekenis hechten aan 'minder', 'even veel' en 'meer'.

Voor 'eindige' verzamelingen werkt deze methode in principe altijd:

één van mij, één van jou,

één van mij, één van jou,

één van mij, één van jou,

...

de verzameling die het eerst leeg is heeft minder elementen dan de andere.

Bij gelijk eindigen: even veel.

Wat als de verzamelingen niet bij elkaar te brengen zijn?

Neem een stok en maak een kerfje voor elk element van de verzameling hier en neem die **kerfstok** mee naar de andere.

Vergelijk de andere verzameling met de verzameling kerfjes, klaar.

Die kerfstok kan vaker gebruikt worden.

Markeer de kerfjes die met de ene verzameling corresponderen, ga naar de andere en vergelijk.

Universele kerfstok

	EGYPTIAN			ASSYRIAN- BABYLONIAN	PHOENICIAN	SYRIAN	PALMYRIAN	GREEK HERODIANIC	ROMAN
	HERO- GLYPHS	HERIATIC	DEMOTIC						
1	I	I	I	𐎏	I	I	I	I	I
2	II	II	𐎎	𐎏𐎏	II	𐎐	II	II	II
3	III	III	𐎍	𐎏𐎏𐎏	III	𐎑	III	III	III
4	IIII	𐎌	𐎎𐎎	𐎏𐎏𐎏𐎏	IIII	𐎒	IIII	IIII	IIII
5	𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏𐎏𐎏𐎏	II III	𐎓	𐎑	𐎒	V
6	𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏𐎏𐎏𐎏	III III	𐎔	𐎑	𐎒	VI
7	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏𐎏𐎏𐎏	IIII III	𐎕	𐎑	𐎒	VII
8	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏𐎏𐎏𐎏	II III III	𐎖	𐎑	𐎒	VIII
9	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏𐎏𐎏𐎏	III III III	𐎗	𐎑	𐎒	IX
10	𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	𐎓	7	𐎑	𐎒	X
11	𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	𐎓	7	𐎑	𐎒	XI
15	𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	II III 𐎓	𐎓	𐎑	𐎒	XV
20	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	H	0	3	𐎒	XX
30	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	→H	70	𐎑	𐎒	XXX
40	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	HH	00	33	𐎒	XL
50	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	→HH	700	𐎑	𐎒	L
60	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	HHH	000	333	𐎒	LX
70	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	→HHH	7000	𐎑	𐎒	LXX
80	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	HHHH	0000	3333	𐎒	LXXX
90	𐎏𐎏𐎏𐎏	𐎌	𐎎	𐎏	→HHHH	70000	𐎑	𐎒	XC
100	9	𐎌	𐎎	𐎏	PI	𐎓	𐎑	H	C
200	99	𐎌	𐎎	𐎏	PII	𐎓	𐎑	HH	CC
400	9999	𐎌	𐎎	𐎏			𐎑	HHHH	CD
500	999	𐎌	𐎎	𐎏			𐎑	𐎒	D
1000	𐎏	𐎌	𐎎	𐎏			𐎑	𐎒	M
10000	𐎏			𐎏				M	
10 ³	𐎏								
10 ⁶	𐎏								
10 ⁷	𐎏								

Adapted from: G. I. Gleizer, *Istoriya matematiki v shkole* (The History of Mathematics in School). Prosveshchenie Publishing House, Moscow, 1964.

Er zijn veel systemen bedacht om aantallen weer te geven.

Al die systemen beschrijven hetzelfde: datgene dat wij met

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ...

beschrijven.

Ze maken een betere boekhouding mogelijk dan kerfstokken.

Na verloop van tijd gaf deze kerfstok het antwoord op de vraag: **hoeveel?**

Hoeveel natuurlijke getallen?

Hoeveel elementen heeft $\mathbb{N}$ (de verzameling der natuurlijke getallen) nu?

Dat kunnen we niet zeggen omdat *we geen punt op onze kerfstok hebben dat met $\mathbb{N}$ correspondeert.*

Als in het begin moeten we het eerst gaan hebben over 'meer', 'minder' en 'even veel'.

Uit een brief van Cantor aan Dedekind

Halle, d. 29ten Nov. 73.

Man nehme den Inbegriff aller positiven ganzzahligen Individuen n und bezeichne ihn mit (n) ; ferner denke man sich etwa den Inbegriff aller positiven reellen Zahlgrößen x und bezeichne ihn mit (x) ; so ist die Frage einfach die, ob sich (n) dem (x) so zuordnen lasse, dass zu jedem Individuum des einen Inbegriffes ein und nur eines des andern gehört?

Dit was de eerste keer dat deze vraag gesteld werd voor **oneindige** verzamelingen.

De vraag komt neer op: zijn er even veel natuurlijke getallen als punten op een lijn?

Hierbij is 'even veel' ondubbelzinnig gedefinieerd: is er een massahuwelijk mogelijk waarbij elk natuurlijk getal met één punt op de lijn en elk punt op de lijn met één natuurlijk getal zal trouwen.

Het "één van mij, één van jou" werkt hier niet omdat het niet eindigt.

De oplossing is: een formule/beschrijving van zo'n paarvorming en **een bewijs dat deze werkt** of **een bewijs dat zo'n formule/beschrijving niet bestaat**.

- De formule $n \mapsto 2n$ laat zien dat er *even veel* **even** natuurlijke getallen zijn als natuurlijke getallen.
- De formule

$$n \mapsto (-1)^n \left(\frac{n}{2} + \frac{-1 + (-1)^n}{4} \right)$$

laat zien dat er even veel **gehele** getallen zijn als natuurlijke getallen; de echtparen zijn als volgt

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	...
0	1	-1	2	-2	3	-3	4	-4	5	-5	...

- Er zijn zelfs even veel **rationale** getallen (breuken) als natuurlijke getallen.

Uit: *Über eine Eigenschaft des Inbegriffes aller reellen algebraischen Zahlen, 1874*

Stelling

Wenn eine nach irgendeinem Gesetze gegebenen unendliche Reihe von einander verschiedener reeller Zahlgrößen

$$\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_\nu, \dots \quad (4)$$

vorliegt, so läßt sich in jedem vorgegebenen Intervalle ($\alpha \dots \beta$) eine Zahl η (und folglich unendlich viele solcher Zahlen) bestimmen, welche in der Reihe (4) nicht vorkommt; dies sol nun bewiesen werden.

Er zijn ten minste twee soorten oneindig: die van $\mathbb{N}$ en die van $\mathbb{R}$ (de verzameling der reële getallen).

Dit geeft ons twee extra kerfjes op de stok; we markeren ze met de symbolen die Cantor ingevoerd heeft:

- $\aleph_0$, de machtigheid van $\mathbb{N}$
- $\mathfrak{c}$, de machtigheid van $\mathbb{R}$

Machtigheid is Cantor's term voor wat we 'het aantal elementen' zouden willen noemen.

Als we oneindige verzamelingen bekijken kunnen we ons dus afvragen of deze even groot zijn al $\mathbb{N}$ of even groot als $\mathbb{R}$. We vragen dus niet hoeveel elementen $\mathbb{N}$ en $\mathbb{R}$ hebben; we gebruiken ze als modelverzamelingen om mee te vergelijken.

Hier is de kerfstok:

$$0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, \dots, \aleph_0, \dots, \mathfrak{c}, \dots$$

Eerste vraag: is er iets tussen $\aleph_0$ en $\aleph_1$?

Dat vroeg Cantor zich ook af. Hij vermoedde, en dacht te kunnen bewijzen, dat er niets tussen $\aleph_0$ en $\aleph_1$ te vinden is. Dit is Cantor's Continuüm Hypothese.

Deze is noch te bewijzen, noch te ontkrachten.

Tweede vraag: is er iets boven c ?

Cantor's antwoord: ja.

Elke verzameling heeft echt minder elementen dan deelverzamelingen.

$\mathbb{R}$ dus ook.

NB Het platte vlak, $\mathbb{R}^2$, is even groot als de lijn $\mathbb{R}$.

Om te beginnen: $\mathbb{N}$ is een deelverzameling van $\mathbb{R}$, dus $\aleph_0 \leq \mathfrak{c}$.

Lastiger is te bewijzen dat $\aleph_0 \neq \mathfrak{c}$.

Met andere woorden: bij elke koppeling van natuurlijke getallen aan reële getallen blijven er altijd vrijgezelle reële getallen over.

Cantor's bewijs maakte gebruik van de *volledigheid* van $\mathbb{R}$.
Hij begon met een rij

$$\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_\nu, \dots$$

van reële getallen en een willekeurig interval

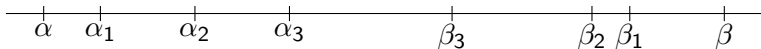
$$(\alpha, \beta)$$

Hij liet toen zien dat er een reëel getal $\eta \in (\alpha, \beta)$ bestaat ongelijk aan alle ω_ν .

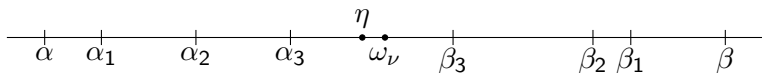
- Laat α_1 en β_1 de eerste twee termen van de rij zijn (zo die er zijn) die in (α, β) liggen en wel zó dat $\alpha_1 < \beta_1$.
- Laat α_2 en β_2 de eerste twee termen van de rij zijn (zo die er zijn) die in (α_1, β_1) liggen en wel zó dat $\alpha_2 < \beta_2$.
- Laat α_3 en β_3 de eerste twee termen van de rij zijn (zo die er zijn) die in (α_2, β_2) liggen en wel zó dat $\alpha_3 < \beta_3$.
- ...

Bedenk zelf waarom

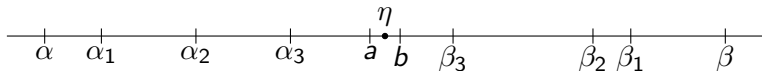
- $\omega_1, \omega_2 \notin (\alpha_1, \beta_1)$,
- $\omega_3, \omega_4 \notin (\alpha_2, \beta_2)$,
- $\omega_5, \omega_6 \notin (\alpha_3, \beta_3)$,
- ...

Geval 1: de constructie stopt bij n .

Waarom zou dat kunnen gebeuren?

Nog maar één (of geen) ω_ν in (α_n, β_n) ; dan is η gauw gevonden.

Geval 2: de constructie stopt nooit.

Neem $a = \sup_n \alpha_n$ en $b = \inf_n \beta_n$ (die bestaan want ...).

Dan $a \leq b$ (waarom ook alweer?)

Neem $\eta \in [a, b]$

Website: fa.its.tudelft.nl/~hart

[K. P. Hart.](#)

De Continuïmhypothese, Nieuw Archief voor Wiskunde, **10**
(2009), 33–39.